

11.s.e.trin

DDS 15 Op al den ting som Gud

DDS 446 O, Lad din Ånd nu med os være

DDS 73 Vi synger med Maria

DDS 681 Dig vil jeg elske, du min styrke

DDS 55 Ved Jesu navn

DDS 424 I herrens hus er godt at bo

Dåben er efter trosbekendelse efter 2. salme.

Prædiken: "Rig på sig selv eller Gud?"

Jesus talte ikke til farisæerne dengang. Han talte til sine disciple. Hvis Jesus skulle tale om farisæerne, uden at dette kunne være vedkommende eller aktuelt for disciplene, så vil han jo egentlig gentage farisæerne nedladende syn på andre, ved at have en nedladende holdning til farisæerne. Det betyder vel egentlig indirekte, at Jesus ikke havde nogen nedladende holdning overfor farisæerne.

Jesus taler også til os i dag. Vi går en gal vej, hvis vi tror at selvretfærdighed kun er et fænomen der findes hos farisæerne. Selvretfærdighed findes i alle grupperinger og sammenhænge og kulturer og meningsfællesskaber. Den findes i ethvert hjerte. Jesus er ikke interesseret i grupperinger, han har sine øjne på sindelaget. Han ønsker at bekæmpe åndelig selvpromovering og selvbestaltet attitude.

Farisæeren i lignelsen er travlt og optaget med andres synder. Når farisæeren ser på sig selv, så gør han det meget selektivt. Han tager kun frem af sine sejre. Han er sig ikke bevidst om sine nederlag og sin ondskab. Når han ser på tolderens så ser han kun hans fejltagelser. "Alle de andre" bliver skitsereret i det dårlige selskab, og bliver karikeret som de værste synder uden nuancer. På en sådan måde kan man jo også gøre sig selv god på.

Tolderens handlinger er ikke ligefrem noget der kalder på Guds barmhjertighed. Det er snarere handlinger, som vækker Guds vrede. Det der vækker Guds barmhjertighed, det er at han indser, at han har handlet forkert. Han bliver på linje med Gud i diagnosen. Det fører til at han har en sorg over sine egne forkerte handlinger. Angeren, som hører til den sande selverkendelse, det er den der er med til at åbne en vej, for at Guds retfærdighed kan blive givet ham.

Nogen siger, at Jesus ikke lærte at man blev retfærdig ved tro alene. Jeg kan synes denne lignelse siger det klart. Tolderen livsførelse står som en helt åbenlys hindring for at stå som retfærdig foran Gud. Han bliver erklæret barmhjertig af nåde og ved tro.

Anger er egentlig ikke noget vi kan præsterer. Vi skal altså ikke piske en negativ formørket stemning op i vores indre. Det er bare den rene menneskelige og målløse religiøsitet. Man kan lade ens "over-jeg" indtager farisæeren rolle med nedværdigende anklager og udtalelser mod vores egen person. Men det har intet til fælles med den kristne forståelse af anger.

Angeren er: at vi står i en sorg over forhold i vores liv, som hindrer os i et fællesskab med Gud. Vi kan lærer at angre, men vi kan ikke selv præsterer den. Gud skal både tale til os, samtidig med at han må gøre vores samvittighed følsom over for hans retfærdighed.

Djævelen bliver kaldt for anklageren. Djævelen står ikke alene om at anklage os. Det gør Gud også ud af sin retfærdighed. Men der er en afgørende forskel. Djævelen ønsker at anklage os, så vi mister modet og går ind i os selv med selvdestruktiv adfærd. Han fylder os gerne med mismod, selvhad og ufrugtbar fortrydelse. Gud anklager med det mål, at vi gør op med uretfærdigheden. Det er hans vej for os gennem angeren til omvendelse og nyt liv. Angeren og bedrøvelse efter Guds vilje fører til fornyelse:

For bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes, men bedrøvelse i verdens forstand virker død. 2. Kor. 7,10

Det er som regel der, hvor vi selv er stærke, at vi ofte ser ned på andre, hvis ikke de kan fremvise den samme styrke og modenhed. Vi kan derimod bærer over med folk, når vi møder de samme svagheder vi selv har i andre mennesker. Begge veje er gale, for begge veje operer ikke med at Gud er barmhjertig. Vi er fanget af selvbeskuelse. Vores øjne skulle hellere være optaget af at blive opslugt af Guds retfærdighed og barmhjertighed.

Vi har ikke retten til at hoverer over andre menneskers fald og fejltrin. Paulus siger at kærligheden ikke glæder sig over uretten. Jeg tror de fleste af jer, vil opleve at der popper navne op i jeres tanker, mennesker som I ser ned på. Det handler ikke så meget om, hvorvidt de har handlet forkert eller ej. Det kan være at de har handlet forkert, at de har stærke flosser i deres karakter, men nedladende tanker om dem hjælper intet. Det bringer dig ikke nærmere Gud. Vi kan have en berettiget vrede, men vi har ansvar for hvordan vi forvalter vores vrede. Vreden er en sund reaktion, men nedladende tanker er udtryk for vores egen brudte karakter. Med vores nedladende syn på andre kan vi komme til at slukke lyset i et andet menneske. Vi kan blive en hindring for at et andet menneske retter sig op.

Problemet med farisæerne var at de levede selvbestaltet i deres tanker. De gjorde sig afhængig af sig selv, og troede ikke på, at de trængte til Guds tilgivelse og barmhjertighed. Det denne farlige sindsmæssige tilstand Jesus advarer imod.

Er der én ting vi med sikkerhed kan sige Gud hader ud fra de bibelske skrifter, så er det selvophøjelse og hovmod. Jesus ønsker at drive os i den modsatte retning til et ydmygt sind. Ydmyghed er mange ting. Det er at tænke højt om andre mennesker. Det er at have nød for andres situationer. Det er at vi retter vores blik op til Gud og dernæst ud til vores næste. I de senere år har der været alt for meget fokus på at man skal elske sig selv før man kan elske andre. Det mener jeg er forkert. At vi er blevet elsket af andre, er det som gør os i stand til at elske vores næste. Derfor kommer også selvet sidste i det dobbelte kærlighedsbud. Alt starter i relationen til vores himmelske Fader. Her er der kærlighed, som forvandle hele menneskeheden!

Nadverord:

Men elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at håbe på at få noget igen. Så bliver jeres løn stor, og I bliver den Højestes børn, for han er god mod de utaknemlige og onde. [v36](#) Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.

Som Herren tilgav jer, skal I også gøre.

Al forbitrelse og hidsighed og vrede og råb og spot skal ligge jer fjernt, ja, al ondskab; men vær gode mod hinanden, vær barmhjertige og tilgiv hinanden, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus.